

11667/1

1916. — 10 Dec.
c. Dorob. 23

Prea iubite,
Nu stii ce mult mi
re ne mărginim am
simtiteri — văzându-
te — de și în părți a
spicuit în soare —
acolo unde trebuia
se fi de mult. Te-am
cunoscut, pare-mi-se
căm n'aveai de cât
16 ani. — Dar ai oară
mei mulți, ați su-
fleteste? Sper că nu
căci esti din aceeași
familie de bestii sim-
țitoare ca și mine,
și eu, de această vârstă

nu am trecut - m^e
enthusiasmez ^{ânc}
- cu th - și, pe cât
cred, esti suppus la
acelas' dezchilibru.

Tri'uit^undu - ti
cu scrisoarea' voas
ta pe Nikita al meu,
iti amintesc că e
cu totul necesar
s^e luăm de Crăciun
retributiunea pe
Marte. ^{! e} necesar
pentru toti - pentru
toti, și pentru mi
ne r^u special. Pen
tru d = ta e si o dato =

rie glorioasă. Trebuie
să ți sîmsemnezi func-
ția cea cu o lovitură
de stat și vei fi
iubit și respectat
de toți bieiții din
jurma bisericească
a Casei ce păstorești.
D. M. Popescu, mi
e de cît secretar,
e adevărat, dar
de fapt e minus-
treu. Eu cred că,
dacă nu sunt bani,
ordonanțarea ce
s'ar face ar găsi
vre o bancă care

Să creviteze țara ^{un} ^u
tră cu o așa mică
sumă. — 'Nu întârzie
prin urmare, a fi
omul de voință și
te știu că ești! ^{care}
mine și ai mei, pentru
apoi, aproape o ces-
tune de viață și
de moarte!
Ar mai fi alt
lovitură: O gesta
de jucat Colonelu-
lui Navrodi, înal-
tul Director-gene-
ral al Theatrelor cu

doare clase gimnaziale,) și anume
ca, d. Popescu, pe care
il stiu că lui poartă
tă simpatie, și mă
delege — vorbindu'
d-ta — director în
lipsa pomenitului
mare literat, și mă
prind că așiu obține
voia să de'schid' ^{theatru}
trul, și că iar, așiu
crea grabnic un ^{asii}
perton, cel mai puțin
"onorabil."
" E o simplă idee

pe care am prins
din sbor trecând
azi, dupe esirea
mea de la d'ea, prin
piața teatrului,
și n' o aștern de
câț^o din sbor pe
hartie fără să
pun v^o o ^{altă} stăruin
ță. Dacă o crezi
brună, da, atunci
e vei socoti. Trece
dar, prea scump,
și cred că zilele aceste
v^o da de putine

leune, si voi^u veni
se te rog ca, impreună
cu oricine ai avea
dorinta, se ne trans-
portăm o clipă ^{trans-}
în Florența, lui
Dante

Prieteni
înbrățișari
Aleksandroski

